

Środa, 15 grudnia 2010 r.

Przyszłość strategicznego partnerstwa Afryka/UE po trzecim szczycie Afryka/UE

P7_TA(2010)0482

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie przyszłości strategicznego partnerstwa Afryki i Unii Europejskiej po trzecim szczycie UE-Afryka

(2012/C 169 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając oświadczenie szefów państw i rządów wydane w Trypolisie w dniu 30 listopada 2010 r.,
 - uwzględniając oświadczenie wydane w dniu 27 listopada 2010 r. na zorganizowanym przed szczytem posiedzeniu Parlamentu Europejskiego i Parlamentu Panafrykańskiego,
 - uwzględniając art. 177 i 181 Traktatu o Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że podstawą partnerstwa Afryki i UE jest leżące w interesie obu stron wykorzystanie ich połączonego potencjału,
- B. mając na uwadze, że oświadczenie z Trypolisu wyraża wolę poszczególnych przywódców dotyczącą umocnienia wspólnej strategii dla obu kontynentów, ustanowionej trzy lata temu, by razem stawić czoła wspólnym wyzwaniom i wspierać trwały wzrost gospodarczy z korzyścią dla wszystkich mieszkańców Afryki,
- C. mając na uwadze, że UE dostarcza ponad połowę pomocy rozwojowej i nadal jest najważniejszym partnerem handlowym Afryki,
- D. mając na uwadze, że Afryka urozmaica swój system partnerstwa, zwłaszcza przez związki z dużymi krajami Azji i Ameryki Łacińskiej,
1. wyraża zadowolenie z przyjęcia strategicznego planu działań na lata 2010-2013 oraz z zapisanego w nim partnerstwa, a także ma nadzieję, że będzie on źródłem wartości dodanej w stosunku do umowy z Kotonu i Unii dla Śródziemnomorza oraz że stanowi on konkretyzację ambitnych założeń w stosunkach międzykontynentalnych;
 2. podkreśla, że podstawowe zasady wspólnej strategii Afryka-UE należy opracować tak, by wspierać zaspokajanie trwałych potrzeb krajów rozwijających się z myślą o likwidacji ubóstwa, zagwarantowaniu godnych dochodów i środków do życia oraz przestrzeganiu podstawowych praw człowieka, w tym praw socjalnych, ekonomicznych i środowiskowych;
 3. liczy na wyciągnięcie wniosków z trudności, jakie wystąpiły przy realizacji pierwszego planu działań, na lata 2008-2010, i wyraża nadzieję, że dotyczące zasad intencje zapisane w oświadczeniu końcowym szefów państw i rządów przyniosą efekty;
 4. z zainteresowaniem odnotowuje fakt, że sektor prywatny i społeczeństwo obywatelskie, zwłaszcza w Afryce, mogłyby zyskać możliwość znacznie efektywniejszego przyczyniania się do realizacji wspomnianej strategii, niż to miało miejsce do tej pory;

Środa, 15 grudnia 2010 r.

Partnerstwo 1. Pokój i bezpieczeństwo

5. uznaje również duże znaczenie integracji regionalnej dla wzrostu i rozwoju, podkreślając w szczególności zawarte w oświadczeniu z Trypolisu zobowiązanie do osiągnięcia pełnej operacyjności afrykańskich ram pokoju i bezpieczeństwa w ścisłej współpracy z organizacjami regionalnymi;

6. z zadowoleniem przyjmuje postępy we wdrażaniu afrykańskich ram pokoju i bezpieczeństwa w celu podjęcia występujących na kontynencie afrykańskim wyzwań z zakresu pokoju i bezpieczeństwa; podkreśla w związku z tym znaczenie przewidywalnego i trwałego finansowania afrykańskich operacji pokojowych, konieczność tworzenia miejscowego potencjału odporności na niepowodzenia, a także determinacji w ochronie ludności cywilnej podczas konfliktów zbrojnych;

7. wyraża opinię, że polityka zapobiegania konfliktom to podstawowy warunek trwałego pokoju oraz że należy zająć się strukturalnymi przyczynami konfliktów, wprowadzając politykę trwałego rozwoju w celu zaspokojenia podstawowych potrzeb ludności afrykańskiej i zwalczania bezrobocia oraz niesprawiedliwości społecznej i gospodarczej;

8. uważa, że uchwalenie w USA nowej ustawy o „minerałach z regionów ogarniętych konfliktami” to olbrzymi krok naprzód w walce z nielegalną eksploatacją kopalni w Afryce, napędzającą wojny domowe i konflikty; jest zdania, że Komisja i Rada powinny przedstawić podobne wnioski, aby zapewnić identyfikowalność minerałów przywożonych na rynek UE, a równocześnie uwzględnić Inicjatywę Przejrzystości Przemysłu Wydobywczego (EITI);

Partnerstwo 2. Demokratyczne rządy i prawa człowieka

9. wzywa UE i Unię Afrykańską (UA), by wspólnie zajęły się kluczowymi kwestiami będącymi przedmiotem zainteresowania obu stron, np. rozwiązywaniem kryzysów politycznych i wspieraniem zarządzania gospodarczego, w celu opracowania wspólnych programów sprawowania rządów dzięki nowo powstałej platformie dialogu na temat sprawowania rządów i praw człowieka;

10. z zadowoleniem przyjmuje wspólne zobowiązanie państw Afryki i UE do przestrzegania podstawowych zasad, które obejmują poszanowanie praw człowieka, zasad demokratycznych i rządów prawa oraz potępienie wszelkich form terroryzmu;

11. zauważa, że szefowie państw i rządów w swoim oświadczeniu oznajmiają, że „łączą swe siły w obronie praw człowieka na obu kontynentach”; podkreśla zasadę powszechnego charakteru tych praw, której muszą odpowiadać w szczególności działania podejmowane w ramach „partnerstwa na rzecz demokratycznych rządów i praw człowieka”;

12. głęboko ubolewa nad faktem, że pomimo naszych wielokrotnie powtarzanych zobowiązań do wspierania demokratycznych rządów i praw człowieka na trzeci szczyt Afryka-UE zaproszono Roberta Mugabe, który wziął w nim aktywny udział; wzywa wszystkie strony, by w przyszłości zajęły bardziej zdecydowane stanowisko polityczne, wyraźnie sygnalizując głęboką wiarę w praworządność i demokrację;

13. wzywa z mocą, by wszystkie działania prowadzone w poszczególnych przypadkach partnerstwa były wolne od wszelkiej dyskryminacji ze względu na płeć, pochodzenie rasowe lub etniczne, religię lub przekonania, niepełnosprawność, wiek i orientację seksualną, a także od dyskryminacji osób żyjących z wirusem HIV/AIDS;

14. wraz z Parlamentem Panafrkańskim wzywa wszystkie państwa członkowskie Unii Afrykańskiej do ratyfikacji Karty Unii Afrykańskiej w sprawie demokracji, wyborów i sprawowania rządów;

15. podkreśla skierowany do afrykańskich przywódców apel przewodniczącego Rady Europejskiej Hermana Van Rompuy o wsparcie Międzynarodowego Trybunału Karnego i „pełną realizację zasady walki z bezkarnością”;

16. wzywa UE i UA, by razem dążyły do lepszej afrykańsko-europejskiej współpracy w odpowiednich organach międzynarodowych, w tym w ONZ;

Środa, 15 grudnia 2010 r.

Partnerstwo 3. Handel, integracja regionalna i infrastruktura

17. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie UE-UA w sprawie nawiązania dialogu politycznego w celu znalezienia rozwiązania wspólnych obaw dotyczących umów o partnerstwie gospodarczym; uznaje fakt, że integracja regionalna, handel i inwestycje mają kluczowe znaczenie dla stabilności gospodarczej i trwałego wzrostu;

18. z całą mocą wzywa UE i UA do współpracy na rzecz zrównoważonej eksploatacji surowców, zwłaszcza przez skupienie się na tworzeniu potencjału, sprawowaniu rządów, rozwoju infrastruktury, inwestycjach, wiedzy i umiejętnościach z zakresu geologii oraz przejrzystości umów wydobywczych; apeluje w związku z tym o wprowadzenie korzystnych dla środowiska i zrównoważonych pod względem społecznym strategii politycznych w zakresie surowców, które przyniosą korzyści również ludności lokalnej;

19. wzywa wszystkie państwa członkowskie Unii Afrykańskiej, by ułatwiały powstanie ram prawnych i fiskalnych sprzyjających stymulowaniu wzrostu gospodarczego i przyciągającym bezpośrednie inwestycje zagraniczne, a także zwalczaniu korupcji oraz ograniczaniu biurokracji i złej administracji;

20. wzywa przywódców państw Afryki i UE, by wywiązali się z podjętych w Trypolisie zobowiązań i wykorzystywali opracowaną strategię jako narzędzie ożywiania handlu na kontynencie afrykańskim, w tym poprzez pakiety bardziej zdecydowanych działań wspierających regionalne wspólnoty gospodarcze oraz poprawę infrastruktury na całym kontynencie afrykańskim;

Partnerstwo 4. Milenijne cele rozwoju

21. odnotowuje odnowienie zobowiązania państw Unii Europejskiej, że do 2015 r. przeznaczać będą na oficjalną pomoc rozwojową 0,7 % PKB, co ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia milenijnych celów rozwoju do 2015 r.;

22. dopilnuje w szczególności, by realizacja milenijnych celów rozwoju była we wszystkich przypadkach głównym zadaniem partnerstwa;

23. przypomina, że dla realizacji milenijnych celów rozwoju kluczowe znaczenie mają konkretne działania z zakresu zdrowia matek, noworodków i dzieci, zagadnień dotyczących płci, edukacji, polityki gruntowej i trwałego rozwoju, dostępu do wody i urządzeń sanitarnych, a także problematyki osób niepełnosprawnych; zachęca do kontynuacji programów w dziedzinie edukacji i zdrowia;

24. podkreśla znaczenie zagwarantowania bezpieczeństwa żywnościowego w całej Afryce oraz konieczność zrównoważonego umocnienia rolnictwa i rybołówstwa w Afryce, a zwłaszcza drobnych rolników i rybaków;

25. przypomina o dominującej roli rolnictwa w gospodarce krajów afrykańskich; podkreśla w związku z tym kluczowe znaczenie ujednoczenia norm sanitarnych i fitosanitarnych oraz tworzenia potencjału dla afrykańskiego rolnictwa;

26. ubolewa nad faktem, że na szczycie nie zajęto się kwestią prowadzonego obecnie przez zagranicznych inwestorów – popieraną przez rządy – nabywania gruntów rolnych w Afryce, które przy nieodpowiedniej realizacji grozi osłabieniem bezpieczeństwa żywnościowego na miejscu oraz poważnymi i daleko idącymi konsekwencjami;

27. uważa, że przywódcy Afryki i UE muszą wykazać się prawdziwym zaangażowaniem we wdrażanie mechanizmu uniemożliwiającego nielegalny odpływ kapitału i uchylanie się od płacenia podatków, we wspierania pełnej przejrzystości i sprawozdawczości z podziałem na kraje oraz w zwiększanie międzynarodowej presji na wszystkie organy potencjalnie umożliwiające unikanie zobowiązań podatkowych lub uchylanie się od płacenia podatków w Afryce;

Partnerstwo 5. Energia

28. uważa, że odnawialne źródła energii mają podstawowe znaczenie dla rozwoju gospodarczego i społecznego w Afryce, i podkreśla wezwanie przewodniczącego J. M. Barroso do przeprowadzenia w Afryce zielonej rewolucji w sektorze energetyki;

Środa, 15 grudnia 2010 r.

29. z zadowoleniem przyjmuje program współpracy państw Afryki i UE w dziedzinie odnawialnych źródeł energii, a także cele polityczne uzgodnione we wrześniu 2010 r. na wiedeńskim posiedzeniu wysokiego szczebla poświęconym energii, które mają być osiągnięte do 2020 r., a obejmują zapewnienie dostępu do nowoczesnych i zrównoważonych usług energetycznych kolejnym 100 milionom Afrykanów, podwojenie potencjału transgranicznych połączeń elektrycznych i zdwojenie wykorzystania gazu ziemnego w Afryce oraz zwiększenie korzystania z odnawialnych źródeł energii i poprawę wydajności energetycznej wszystkich sektorów w Afryce;

Partnerstwo 6. Zmiany klimatu

30. zachęca UE i UA do połączenia wysiłków na rzecz ograniczenia emisji wynikającej z wylesiania i niszczenia lasów;

31. przypomina, że UE zobowiązała się, iż w latach 2010-2012 przeznaczy 7,2 mld euro na szybkie rozpoczęcie projektów i inicjatyw z zakresu zmian klimatu, przy czym znaczna część tych środków ma być udostępniona Afryce;

32. podkreśla, że zmiany klimatu w pierwszej kolejności i w największym stopniu dotyczą najuboższych mieszkańców świata, i wzywa wszystkie podmioty do wspierania krajów rozwijających się w dostosowywaniu się do skutków zmian klimatu i w osiąganiu rozwoju prowadzącego do niskiej emisji dwutlenku węgla, by w ten sposób eliminować ubóstwo;

33. zwraca uwagę, że postęp na drodze do światowego porozumienia w sprawie klimatu ma kluczowe znaczenie dla zwalczania ubóstwa, i w związku z tym kładzie nacisk na ogromny potencjał zasobów naturalnych – słońca, wiatru, rzek i pływów – które często w obfitości występują w krajach Afryki;

Partnerstwo 7. Migracja, mobilność i zatrudnienie

34. zauważa pozytywne skutki migracji i podkreśla potrzebę opracowania wspólnej strategii wraz z harmonogramem i projektami ukierunkowanymi na zmniejszanie negatywnych skutków migracji nielegalnej;

35. przypomina o zobowiązaniu wszystkich partnerów do tworzenia większej liczby wysokiej jakości miejsc pracy przez wspieranie trwałego, niewykluczającego nikogo wzrostu;

36. z zadowoleniem przyjmuje rozszerzenie istniejących programów mobilności studentów i pracowników naukowych, a także takich inicjatyw, jak uniwersytet panafrykański oraz dostosowywanie struktur i programów nauczania;

37. uważa, że drenaż mózgów to dla Afryki poważny problem oraz że specjalistom, którzy opuścili swój kraj, należy zaoferować silne zachęty do powrotu, by zdobyte przez nich wykształcenie przynosiło korzyści krajowi pochodzenia;

Partnerstwo 8. Nauka, społeczeństwo informacyjne i przestrzeń kosmiczna

38. z zadowoleniem przyjmuje nawiązanie dialogu naukowo-technicznego na szczeblu wysokich urzędników i ministerstw w celu udoskonalenia ram współpracy naukowo-technicznej z myślą o stymulowaniu szybszego, niewykluczającego nikogo wzrostu gospodarczego i rozwoju społecznego w Afryce;

Uwagi ogólne

39. zwraca uwagę na brak reprezentacji Sudanu, którego władze nie uważają się za związane oświadczeniem złożonym w Trypolisie przez szefów państw i rządów, i liczy na to, że zgodnie z tym oświadczeniem wdrożone zostaną wszystkie elementy porozumienia pokojowego z 2005 r., a więc również referendum zaplanowane na styczeń 2011 r., które ma umożliwić Sudańczykom z południa podjęcie decyzji o ich własnej przyszłości;

40. wyraża ubolewanie, że niektórzy szefowie państw i rządów reprezentujący największe państwa członkowskie Unii Europejskiej nie mogli wziąć udziału w szczycie Afryka-UE;

Środa, 15 grudnia 2010 r.

41. wyraża ubolewanie, iż wspólnej strategii Afryka-UE nie towarzyszy plan finansowania, i wzywa po raz kolejny do zapisania EFR w budżecie w celu zapewnienia parlamentarnej kontroli nad wykorzystaniem poszczególnych europejskich instrumentów finansowych w realizacji poszczególnych rodzajów partnerstwa;
42. liczy na większe zaangażowanie organów ministerialnych we wdrażanie strategii;
43. wnosi, by umożliwiono Parlamentowi Panafrykańskiemu i Parlamentowi Europejskiemu wykonywanie przypisanej im roli nadzoru realizacji strategicznego planu działań;
44. wzywa parlamenty wszystkich państw Afryki i UE do analizy planu strategicznego oraz do przeprowadzenia debaty na jego temat;

*

* *

45. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji UE i UA, Wysokiemu Przedstawicielowi Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE oraz Parlamentowi Panafrykańskiemu.

Prawa podstawowe w Unii Europejskiej (2009) - skuteczne wdrażanie po wejściu w życie Traktatu z Lizbony

P7_TA(2010)0483

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie sytuacji praw podstawowych w Unii Europejskiej (2009–2010) – kwestie instytucjonalne po wejściu w życie traktatu lizbońskiego (2009/2161 (INI))

(2012/C 169 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając preambułę Traktatu o Unii Europejskiej, w szczególności akapit drugi oraz akapity od czwartego do siódmego,
- uwzględniając art. 2, art. 3 ust. 3 akapit drugi, art. 6 i 7 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej z dnia 7 grudnia 2000 r., w brzmieniu ogłoszonym w dniu 12 grudnia 2007 r. w Strasburgu,
- uwzględniając europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPCz),
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie strategii skutecznego wprowadzania w życie Karty praw podstawowych przez Unię Europejską (COM(2010)0573),
- uwzględniając wszystkie odpowiednie konwencje i zalecenia Rady Europy i ONZ w dziedzinie praw podstawowych, w tym wyspecjalizowanych organów monitorujących,
- uwzględniając orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TS) oraz Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (ETPCz),